

Maastricht, 15-2-'59
Turennestraat 21,

Hooggeachte Heer Prick,

Schrijf ik U niet veel door mijn omstandigheden, dan gelieve U het weinig maar een uitzonderlijke kwaliteit toe te kennen.

Bij de 5 Families waren 50% reeds in diverse tijdschriften gepubliceerd en volgens de uitgever moet het daar ook niet of liefst niet over heen gaan.

Bij Emeritaat is dit anders gegaan. Er staan gedichten in t/m 1955, als ik het wel heb. Door het blijven liggen van dit manuscript bij de uitgever, heb ik een aantal gedichten er uit, waar mij naar copie werd gevraagd, nadien aangeboden. Ik kan niet blijven wachten. Vlaamse Gids heeft nog gedichten van mij gekregen héél in het begin van 1958. Laat niets horen. Jammer. En zo kont dat er in Emeritaat meer reeds tijdschriftelijk gepubliceerde gedichten voorkomen dan in de 5 Families.

Dat mijn gedichten niet „dood” aandoen, kan ik U „onder heren” wel verklaren. Herinnert U zich van mij niet een gedichtje, waarin ernstig gesuggereerd wordt dat mijn versjes komen van waar ook de kinderen vandaan komen. Vandaar dus hun levendig-blijvend effect.

Het Tweeluik Turennestraat kan ik helaas niet uitbreiden tot een meerluik. Het gaat om die ene boom en behalve zijn sterven en zijn begrafenis, kon ik er moeilijk andere „anecdotes” van „onze” straat er aan vast koppelen. Ik vertel nu al soms te veel in mijn versjes en het lezend publiek is erg gauw genegen er nog een „Decamerone” bij te plakken.

Herr Jellinek zal U zeker bevallen, vooral U die nog zoveel jonger is om daar nog eens dieper op in te gaan.

Het gedichtje „Neusherinneringen” moet zijn Maas en Wal en niet „Maas en Waal”. Ik heb lang (als kind) op het tegenwoordige „Cörversplein” hier in Wijk gewoond, en die heette in de

(2

volksmond eerst „de Wal”. In de drukproef van Maatstaf stond „Maas en Waal”, zoals dat iedereen gemakkelijker in de mond ligt door deze bekende combinatie. Ik wijzigde de drukproef weer in Wal, maar het werd toch af-

gedrukt als Maas en Waal. Laat maar gaan!

Ik wens U het beste met Uw toilette-suite maar een critische jonge vrouw is in deze moeilijk haar zin te doen. Toch geloof ik wel, dat U er in zult slagen, vooral na de lectuur van Jellinek, die als lees-ondergrond zeer goed is te gebruiken. Achter de Franse Les zit zoveel aan inspiratieve frappanthen, maar daar laat zich niet over uitweiden. Uw gedicht of suite moet ook iets zeer intiems blijven, haast een exclusiviteit.

Ja, de tijd der Tyroliennes is voorbij; het gaat nu naar de Nieuwe Britse Dameskleding, die dezer dagen in de Nieuwe Limburger was afgebeeld en later herroepen als onwelgevoegelijk. U zult het nog beleven, dat in de goede seizoenen de straten en zelfs de kerken vol Blue Bell-girls zullen zijn en dat super Blue Bell-girls in hun sierlijke dracht naar de communiebank zullen gaan. Het moeten natuurlijk erg slanke figuurtjes blijven en zeker niet na hun 27^e jaar zich als zodanig blijven vertonen, volgens de vak-litteratuur.

Het is mij niet bekend of „Vandaag” in het zesde nr. iets opneemt. Dat hoor ik soms achteraf. In het Jeugdgeschenk van de Boekenweek zou „Indigo” uit de „Engelse Verfdooos” worden opgenomen.

Maar nu moet ik ook eindigen. Dank voor Uw brief en alles, wat U nog voor hebt met mijn werk en mijn hartelijke groeten en wensen aan U beiden. Gaarne Uw

Pierre Kemp